

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.001/2026/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 17. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

50.P.20.157/2025/16. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 44.450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes politikai párt, az alperes a megye ismert és olvasott híroldal, a internetes oldal weboldalon üzemeltetett internetes hírportál kiadója. 2022. május 9. napján a internetes oldal oldalon „Botrány a párt

kongresszuson: Így tiltakozott a nemi erőszak ellen az áldozat élettársa” címmel cikk jelent meg, amelynek fejrészában az alábbiakat közölte: „Fantomszervezetek tucatjai támogatták egyébl újráváasztását.” A cikk kifejtí, hogy „a 245 maradék alapszervezet több mint egyhámadát, 91-et az elmúlt hónapokban alapították elsősorban megyelban, méghozzá a nemi erőszak gyanújába keveredett egyébl2 aktív közreműködésével. [...] Egészen nyilvánvalóan fantomszervezetekről van szó, amelyek csakis azért léteznek, hogy bebiztosítsák egyébl megingott elnöki székét. A hírlap úgy tudja, hogy egyébl2 valóságos nagyüzemet hozott létre, volt olyan hét, amikor négy-öt kamu alapszervezetet is létrehozott. Az ügyben felmerül az okirathamisítás gyanúja is”.

- [2] A fenti cikknek és az abban szereplő idézeteknek megfelelő közlések a internetes oldal2 hírportálon megjelent tartalomra hivatkozva nemcsak a internetes oldal internetes oldalon, hanem más, az alperes által üzemeltetett megyei hírportálokön is közzétételre kerültek. A felperes (illetve a párt közléssel érintett tagjai) a közlemények valótlanására hivatkozva több eredményes sajtó-helyreigazítással, illetve jóhírnévsértéssel kapcsolatos pert indítottak.
- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a fenti cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a felperes1 2022. május 7-i tisztújító kongresszusán fantomszervezetek tucatjai támogatták egyébl újráváasztását. Kérte az alperes marasztalását 600.000 forint sérelemdíjban és ennek 2022. május 10. napjától járó késedelmi kamatában. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (2) bekezdésére, 2:43.§ d) pontjára és 2:45.§ (2) bekezdésére, illetőleg a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjára és a 2:52. § (1)-(3) bekezdésére alapította.
- [4] Kereseti előadása szerint az alperes valótlanul híresztelte, hogy fantomszervezeteket hozott létre, kijelentése súlyosan sértő, alkalmas arra, hogy a közvélemény előtti megítélését hátrányosan megváltoztassa, különös tekintettel arra, hogy a cikk bűncselekmény elkövetésével is vádolja tisztségviselőit. A párt életében kiemelt fontosságú tevékenységgel kapcsolatban megjelentetett valótlan híresztelések tekintetében közszereplőként sincs fokozott tűrésí kötelezettsége, a valótlan állításokkal szemben közszereplőként is jogvédelem illeti meg. Alkotmánybírósaí határozatokat idézve hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog sem jogosít fel senkit arra, hogy a lejáratás szándékával valótlan tényeket közöljön másokról, a közügyeket érintő hamis tényállítások kizárólag csak akkor tartozhatnak a véleménynyilvánítás szabadsága körébe, ha a tényt állító vagy híresztelő személy jóhiszemű volt. A sérelemdíj iránti igény kapcsán előadta, hogy a cikk megjelenését követően a párt megye vármegyei tagjai több megkeresést is kaptak, megalázó helyzetbe kerültek, mivel magyarázkodniuk kellett az írásban rögzítettekkel kapcsolatban.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett közléseket a felperes tűrni köteles, mert a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értéktételekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. A cikk sértő tartalmat – értékelésekor a felperes személyes szubjektív sértettség-érzése helyett külső, objektív zsinórmértéket alkalmazva – nem hordoz, ezért nem valósult meg a személyhez fűződő jog megsértésének törvény által meghatározott feltétele.
- [6] Az alperes a sérelemdíj alaptalanságát a jogsértés megállapítása esetére is állította, mert a személyiségi jogsértésnek nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A bíróságnak figyelembe kell vennie a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét, továbbá azt, hogy a jóhírnév és a becsület megsértése esetén jellegéből adódóan a sértett személy nem szenvedhet el olyan mértékű, jellegű sérelmeket, mint akinek az élete, testi épsége sérül, vagy esetleg a hozzátartozóját veszíti el, ebből következően a prevenció és a reparáció egyensúlya is másként alakul. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a Büntető

Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) módosítása értelmében nem büntetendő rágalmazás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmazást a közélet szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy a cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérlő tagadására. Ez a módosítás nem járhat azzal a következménnyel, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze.

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogát az alperes által üzemeltetett internetes oldal internetes oldalon 2022. május 9. napján megjelent „Botrány a párt kongresszuson: Így tiltakozott a nemi erőszak ellen az áldozat élettársa” címmel megjelent cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a párt a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusán fantomszervezetek tucatjai támogatták egyéb újraválasztását. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 600.000 forint sérelemdíjat, ennek 2022. május 10. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, 44.450 forint perköltséget és 31.500 forint le nem rótt kereseti eljárási illetéket.
- [8] Ítéletének indokolásában a Ptk. 2:42.§-ának, 2:43.§ d) pontjának, 2:45.§ (2) bekezdésének, a 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjának, valamint a 2:52.§ (1)-(3) bekezdésének felhívásával rögzítette, hogy a perben nem volt vitatott a sérelmezett közlés tartalma, a felperes érintettsége, a cikk közzététele, továbbá az állítások valótlanlansága sem, ezért a jogalap körben egyedül a közlés sértő jellege kérdésében kellett állást foglalni. Hangsúlyozta, hogy politikai pártok esetében kiemelt jelentőségű a választópolgárok bizalmának elnyerése és megtartása, így nyilvánvalóan sérti a felperes jóhírnevét és megítélését egy olyan valótlan állítás, melyből az következik, hogy a párt a saját, belső demokratikus folyamatait manipulálni próbálja, vagy amely a pártot tisztségválasztási visszaélésben közreműködő szervezetként ábrázolja. E valótlan közlés közzététele alkalmas arra, hogy a választópolgárok bizalma meginogjon, ami egy politikai párt számára súlyos következményekkel, így szimpatizánsai elvesztésével járhat. A felperes ugyan közszereplőnek tekinthető, azonban fokozott tűrése kötelezettsége csak a véleménynyilvánítás körébe vonható kijelentésekre vonatkozik, a valótlan tények állítására, a tények meghamisítására a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki. Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes a perbeli cikkben foglalt valótlan híreszteléssel megsértette a felperes jogi személy jóhírnevét, mint a Ptk. 3:1.§ (3) bekezdése szerint a személyiségi jogokra vonatkozó szabályok alkalmazásával elbírált személyhez fűződő jogát.
- [9] A sérelemdíj összegének meghatározása során az elsőfokú bíróság figyelemmel volt annak kettős funkciójára, egyrészt a kompenzációra, másrészt a magánjogi büntetésre. Értékelte az alperes részéről megvalósult jelentős súlyú személyiségi jogsértést, az alperes súlyosan felróható magatartását, emellett a jogsértésnek a sértettre és a környezetre gyakorolt hatását. Rögzítette, hogy a sérelemdíjra jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, az adott jogsértéssel összefüggésben a felet ért bizonyos hátrányok külön bizonyítás nélkül, pusztán az általános ismeretek, a józan ész és a logika szabályai alapján elfogadhatók, a felperes azonban a keresetlevelében részletesen elő is adta azokat a negatív következményeket, amelyek a cikk megjelenését követően érték. A perbeli valótlan állítások híresztelése az előadott negatív következmények kiváltására, a felperesi szervezet lejáratására aggálytalanul alkalmas volt, ennél szélesebb körű bizonyításra a felperes nem volt köteles, mert az alperes vitatása e körben csak az általánosság szintjén mozgott. Értékelte azt is, hogy a internetes oldal internetes oldalon megjelentetett perbeli cikk és annak állításai valóságtartalmuk vizsgálata nélkül kerültek átvételre a hírnap Online internetes oldalon megjelent cikkből.
- [10] Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a internetes oldal internetes oldal jelentős számú olvasót ér el, ami a valótlan tényeknek széles nyilvánosságot biztosított. Az alperes által

üzemeltetett különböző hírportálok, a cikkeikben foglalt tartalmak regionális viszonylatban más célközönséghez szólnak, így a – jelen esetben ugyanazon a napon több alkalommal megvalósított – többszöri és több helyütt, különböző cikkekben való közzététellel még szélesebb olvasóközönséghez jutott el a sérelmezett tényállítás, ebből fakadóan sem mentesülhet az alperes a perbeli személyiségi jogsértés jogkövetkezményeként ismételtén kiszabott sérelemdíj megfizetése alól. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a felperest megillető sérelemdíj mértékét a jogsértéskori értékviszonyok alapján a kereseti kérelemben megjelölt összegben határozta meg.

- [11] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett, amelyben annak megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíjban való marasztalásának mellőzését, harmadlagosan a felperes részére fizetendő sérelemdíj összegének 200.000 forintra történő leszállítását, illetve a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte.
- [12] Elsődleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a Ptk. 2:45.§ (2) bekezdése szerinti jóhírnév megsértése nem valósult meg, mert a perbeli cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek türése a közszereplő felperes a 7/2014. (III. 7.), a 13/2014. (IV. 18.), valamint a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatok alapján ne lenne köteles, így a sértő jelleg hiánya miatt a kereset elutasításának van helye. Kiemelte, hogy a közszereplő kategórián belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe a politikusok és a politikai pártok tartoznak, akiknek (amelyeknek) számolniuk kell azzal, hogy megnyilatkozásaikat, cselekményeiket mások vitatják, bírálják, tetteiknek a sajtó jelentőséget tulajdonít.
- [13] Másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelme körében azt hangsúlyozta, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a körülmények bírói mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Így nincs helye sérelemdíjban való marasztalásnak, ha az állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a sérelmet szenvedett személyt nem vagyoni hátrány nem érte, és a jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő. A felperes részére megítélt sérelemdíjat indokolatlannak, egyben eltúlzottnak is tartotta, amely nem áll összhangban a megállapított sérelemmel, nem szükséges a felperest ért, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrányok kompenzációjához. Arra is hivatkozott az alperes, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban, más médiaplatformokon is megjelent, a felperest ért nem vagyoni sérelem azok együttes hatása, ami ebben az ügyben alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítását indokolja. A közvélemény az újra megjelenő állításokat eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, amely ezáltal az okozott hátrányt is mérsékli.
- [14] Kitért arra is, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja és csak másodsorban a magánjogi büntetés. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, ami a jelen esetben nem valósult meg. Idézte a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226.§-ának (3) bekezdését, amely szerint nem büntetendő rágalmazás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmazást a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. A Btk. ezzel büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, ami szintén kizárja a sérelemdíj magánjogi büntető jellegének érvényesítését a jelen ügyben, a polgári jogi szankció ugyanis nem veheti át a büntető jogi szankciók szerepét.
- [15] Kérte annak hangsúlyos értékelését is, hogy a politikai szereplők közéleti tevékenységére vonatkozó közbeszéd a közéleti szereplők hitelességét csekély mértékben érinti, mert a társadalom lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és egyéb megnyilvánulásokhoz. A jogsértés bekövetkezése óta pedig több, mint három év telt el, a cikkek ismételtén nem

jelentek meg, a hírnek aktualitása nincs. A késedelmi kamat iránti igény elutasítását arra figyelemmel kérte, hogy a bíróság a sérelemdíj összegét a jelenkori értékviszonyok alapján köteles meghatározni.

- [16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az őt, mint közszereplőt terhelő fokozott tűrési kötelezettség nem terjed ki a tudottan valótlan tényállításokra. Az alperes a párt szervezetén belüli demokratikus választási folyamat befolyásolására irányuló, a saját szervezeti szabályait kijátszó tevékenységgel vádolta, a nagy súllyal bíró, kirívóan sértő állítás önmagában alapul szolgál a kifogásolt összegű sérelemdíj megállapításához. Kiemelte, hogy a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerinti igénye kapcsán nem köteles bizonyítani az őt ért nem vagyoni hátrányt, a köztudomású tényekre alapított hivatkozás is elfogadható. Az alperes sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nem vagyoni hátrány, sem a felróhatóság hiányát nem igazolta, azt meg sem kísérelte. Hangsúlyozta, hogy a hamis állítás az alperes által működtetett több internetes felületen is megjelent, ami erősíti a megalapozottság látszatát és növeli az azt megismerők körét. Az elsőfokú bíróság az összes körülmény helytálló mérlegelésével határozta meg a sérelemdíj mértékét, amelynek a megállapítottnál alacsonyabb összegben történő meghatározása, figyelemmel az alperes felróhatóságának fokára is, kiüresítené a jogintézményt.
- [17] A fellebbezés nem alapos.
- [18] A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [19] Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperesnek azt az álláspontját, hogy a keresetben kifogásolt tényállítást a felperesnek tűrnie kell, illetve az rá nézve nem sértő.
- [20] A jóhírnév megsértésére alapított személyiségi jogi perben is megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában kifejtettek szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni.
- [21] A cikkben foglaltak szerint a felperes saját szervezeti szabályaival szembe menve, azokat kijátszva szándékosan olyan jelölőszervezeteket hozott létre, melyek arra voltak alkalmasak, hogy egy előre meghatározott jelölt nyerje el a párt vezetését. Ebből az következik, hogy a párt a saját, belső demokratikus folyamatait manipulálni próbálja, ami a pártot tiszttségválasztási visszaélésben közreműködő szervezetként ábrázolja. A közlések az elsőfokú bíróság helyes következtetése szerint alkalmasak voltak arra, hogy a felperesbe vetett választói bizalmat megingassák, hitelességét megkérdőjelezzék.
- [22] A valótlan tények állítására, a tények meghamisítására a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki. Az Alkotmánybíróság még a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban is hangsúlyozta, hogy a választási kampány szabadságának védelme nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt, állítást terjeszthetnek egymásról [7/2014. (III. 7.) AB határozat]. A fenti valótlan tények állítása (híresztelése) esetén súlytalannak találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését, hogy a társadalom tagjai a politikai nyilvánosság működésének kiismerése folytán képessé váltak a közlések megfelelő kritikával, körütekintéssel történő értékelésére. Az olvasók kételkedésére való hagyatkozás a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10.§-ában megjelenő tájékoztatási követelményekkel is ellentétes lenne.

- [23] A felperes mint a közügyeket alakító politikai közszereplő, nem vitásan hatékonyabban tud fellépni tömegkommunikációs eszközökkel a pártot ért támadásokkal szemben, valamint a vele szemben kifejtett bírálatokat a nyilvánosság másképp, elsősorban politikai érdekek mentén kezeli {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}. Ezek a szempontok alapozzák meg a fokozott tűrési kötelezettséget a pártot érintő megnyilvánulásokkal szemben. Ugyanakkor e jellemzők nem eredményezhetik a véleménynyilvánítási és sajtószabadság tág határain is átlépő valótlan, jogsértő közlés rá, mint közszereplőre gyakorolt hatásának bagatelizálását. A személyéről kialakult társadalmi értékítélet védelmére a közszereplő felperes is jogosult, az őt érintő valótlan és sértő tények széles nyilvánosság előtti közlésével okozott joghátrány kompenzációja érdekében a sérelemdíjban történő marasztalás nem volt mellőzhető.
- [24] A másodfokú bíróság a sérelemdíj Ptk. 2:52.§ (3) bekezdés szerint mérlegelt összegével is egyetértett. A felperes fellebbezési ellenkérelmében helyesen mutatott rá arra, hogy őt a jogsértésből eredő hátránnyal kapcsolatos bizonyítás a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésének második fordulata alapján nem terheli.
- [25] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a személyiség megsértésével okozott hátrány pénzbeli ellensúlyozásának kettős funkciója van: egyfelől kompenzációs szerepet tölt be, másfelől magánjogi büntetésnek is tekinthető. A kompenzáció az elszenvedett sérelem hozzávetőleges, alternatív kiegyensúlyozása olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával, amely az elszenvedett sérelemért arányosnak becsült, más nemű – pénzben kifejezett – előnyt nyújt. A magánjogi büntetés pedig nem más, mint pénzbeli elégtételadás. A sérelemdíj iránti kereseti kérelmet a polgári per bíróságának a Ptk. felhívott rendelkezései alapján kell megítélnie, a személyiségi jogokat szükségszerűen más jogkövetkezményekkel és eltérő keretek között védő Btk. rendelkezései alapján polgári perben döntés nem hozható.
- [26] Azt is hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe veendő körülmények nem mindegyike áll közvetlen okozati összefüggésben a sértettnél jelentkező hátrány nagyságával. A sérelemdíj meghatározásakor a jogintézmény büntető funkciójára az okozott hátrány nagyságától függetlenül kell figyelemmel lenni (BH2020.235.). Hasonló a helyzet a felróhatóság mértékével is. Ezek a szempontok egymástól függetlenül is értékelendők, és bár a fentiekből kitűnően nem szükségszerű, hogy kapcsolatban legyenek a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatásával, jellemzően ez az összefüggés mégis kimutatható. Utóbbi körben egyetértett a másodfokú bíróság a felperesnek azzal az álláspontjával, hogy az ismétlődő, újra és újra több felületen a nyilvánosság elé kerülő valótlan közlés növelheti a hamis állítás hitelességének érzetét, fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult társadalmi értékítéletet befolyásolja. Mindennek abból a szempontból is jelentősége van, hogy bár a sérelemdíj mértékének meghatározásánál figyelembe vehető mérlegelési szempont, hogy az adott ügyben keletkezett más sajtócikkek kapcsán korábban milyen összegű sérelemdíjak kerültek megállapításra (Kúria IV.Pfv.20.588/2025/4-II. számú ítélet), amely indokolhatja alacsonyabb összegű sérelemdíj meghatározását is, azonban a többszöri közlés fentebb részletezett hatásának értékelése ebben az esetben sem mellőzhető. A perbeli esetben a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, a felperest ért nem vagyoni sérelmekre, valamint a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójára is figyelemmel a felperes által megjelölt összegű sérelemdíj az alperes részéről általánosságban hivatkozott, de konkrétan nem nevesített, más sajtócikkek kapcsán folyamatban volt peres eljárások mellett sem tekinthető eltúlzottnak. Az igényérvényesítés jogsértéshez képest későbbi időpontjából pedig a felperest ért hátrány súlyára nem lehet következtetni, így ez a hivatkozás sem indokolta a sérelemdíj leszállítását.

- [27] A Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó Ptk. 6:532.§-a szerint a sérelemdíj a sérelem bekövetkezésekor nyomban esedékes, a jogsértő személy a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése alapján ettől az időponttól kezdődően köteles késedelmi kamatot fizetni. A Ptk. 6:534.§ (1) bekezdése valóban lehetővé teszi, hogy a bíróság indokolt esetben a sérelemdíj mértékét az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján határozza meg, mely esetben a jogsértő személy késedelmi kamat megfizetésére csak az érték meghatározásának időpontjától kezdődően köteles. A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a sérelemdíj elsőfokú bíróság által meghatározott összege a jogsértéskori értékviszonyok alapján alkalmas a felperest ért hátrányok ellentételezésére, ezért a késedelmi kamat mellőzésére irányuló alperesi fellebbezést sem teljesítette.
- [28] A kifejtett indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [29] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles, a felperes által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 12.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdés a) pontjára, valamint (2) és (5) bekezdésére figyelemmel forgalmi adóval felszámított összegben.
- [30] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.
- [31] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2026. február 27.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró